

har meget stor Betydning for Byarbejderne, for Socialdemokraternes Arbejderorganisationer. Det, Arbejdernes Organisationer i Byerne særlig lide under, er netop denne store Indvandring fra Landet, det er netop den, der generer dem med Hensyn til at holde Lønnen oppe, og det er sikkert den Gæne, der voldes heraf, der mere end noget andet har gjort, at Socialdemokraterne for Tiden have stillet sig den Opgave at gøre, hvad man kan, for at faa Landarbejderne organiserede. Jeg vil naturligvis ikke sige, at man ikke har gjort det af Kærlighed til Landarbejderne, jeg mener ikke, at Socialdemokraterne ikke skulde have Kærlighed lige saa vel som vi andre til de forrhytte i Samfundet; men jeg tror, at den væsentligste Grund til, at man sætter den Agitation, man har nu, i Scene, er netop, at man ved at skabe bedre Kaar for Landarbejderne vil hindre den Indvandring til Byerne, som generer i Bestræbelsen for at bringe Arbejdslønnen op. Hvis man derfor paa en eller anden Maade kunde skabe Tilfredshed blandt Arbejderne paa Landet, tror jeg, at man netop vilde indøkomme Byarbejdernes Krav i meget høj Grad, og at man vilde gøre det meget bedre paa den Maade, end saaledes som Byarbejderne selv tænke sig. Jeg tror, at man ser absolut fejl, hvis man tror, at man gennem en Organisation af Landarbejderne kan faa dem til at blive ude paa Landet. Nej, man vil sikkert, som ogsaa det ærede Medlem for Møen (Bojsen) gjorde opmærksom paa, naa akkurat det modfatte derved; hvis man gennem Organisationer kan faa Landarbejderne til at stille meget større økonomiske Fordringer, end de for Tiden stille, vil man ikke opnaa at faa dem til at blive derude, men man vil opnaa, at faa en Del af Landboerne til at gaa over til en mere ekstenstiv Drift og derved faa dem til at gøre en Del Arbejdskraft overflødig paa Landet. En Arbejdskraft, som faa vil vandre ind til Byerne og overfylde Arbejdsmarkedet der. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale, hvad Interesse Samfundet ellers har af denne Sag, men vil netop pointere, at jeg tror, at Socialdemokratiet fremfor noget andet Parti har Interesse af at skabe Tilfredshed blandt Landarbejderne. Det er jo ellers ikke Socialdemokraternes Opgave at skabe Tilfredshed, de sige netop selv, at deres Opgave er at skabe Utilfredshed, fordi det først er gennem Utilfredshed med det bestaaende, at man faar Reformen frem. Jeg synes, der kan være meget berettiget i den Betragtning, det er slet ikke urimeligt eller ufornuftigt fra deres Side, men paa den anden Side, hvis vi alle

ammen vilde lave Reformen alene ved at skabe Utilfredshed, tror jeg ikke, det vilde være heldigt for dem, hos hvem man skaber Utilfredshed. Jeg tror, at selv om de Herre Socialdemokrater i Kraft af, at de betragte det som deres Opgave at skabe Utilfredshed, og maaste ogsaa af mere saglige Grunde, som dog ikke kom særlig tydeligt frem i det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (H. Jensen)s Udtalelser, vil jeg sige, at jeg tror, at vi andre have en lige saa berettiget Opgave i det at skabe Tilfredshed som den jeg indrømmer, at Socialdemokraterne kunne have i at skabe Utilfredshed. Jeg tror, at netop paa den Maade udfylde vi og Socialdemokraterne hverandre. Socialdemokraterne skabe Utilfredshed med det bestaaende, vi andre gøre os saa al mulig Umage for at tilfredsstille den Utilfredshedsfølelse, Socialdemokraterne have skabt (Afbrudelse). Ja, det er ganske vist ikke nogen særlig let Opgave. Men vi faa gøre, hvad vi kunne. Smidlertid, hvis man altsaa ser saaledes paa Sagen, at det, vi ville, er at bidrage til, at Landarbejderen som saadan kunde blive mere tilfreds med Tilværelsen, saa Gøder, som kunne gøre, at han kan finde sig i at leve ude paa Landet, saa tror jeg, at Minimalgrænsen for Jorden er sat for højt; jeg tror, at man i saa Fald i meget større Udstrækning skulde overlade det til Landarbejderen selv at bestemme, hvor megen Jord han vil have. Det, der er Opgaven i den Henseende, er nemlig ikke at gøre Arbejderen til Landbruger, men at skabe saadanne Forhold for ham, at han kan, hvad jeg vil kalde, have Jøden i Huset, at han selv kan avle de Ting, han bruger til Spise og Drikke for sig og sin Familie. Der er nemlig meget stor Forskel paa at være Landbruger i den Forstand, at man lever af at sælge Landbrugsprodukter, og saa at være det i den Forstand, at man selv avler det, man bruger. Vi se jo, at netop ved den Slags Varer spiller Avancen til Mellemhandlerne en saa umaadelig stor Rolle. Se nu f. Eks. Mælk. Medens vi Landboere faa 12—14 Øre for en Kande Mælk, naar vi levere den til et Mejeri, maa den Arbejder, der skal købe den af en Mælkhandler, give 20—28 Øre for den, altsaa henved 100 pCt. mere; eller se f. Eks. Kartofler; medens Landmændene maa sælge en Tønde Kartofler for et Par Kroner, maa en Arbejder, som køber dem i fjerdingarvis, give indtil 4—6 Kr., naar han skal købe en Tønde i smaa Partier (Afbrudelse). Det ærede Medlem siger nej; men det har jeg megen Erfaring for. Naar man som jeg bor nær ved en By som Aarhus, kan man